

Slovinci pa le enega (dr. Šusterčič). Štajersko bosta zastopala Nemca graf Stürgkh in dr. Pomer.

Kvotna deputacija.

Sporočilo, katero smo dobili o sklepu kvotne deputacije, ni veselo. Okoli 30 let smo Avstrijci plačevali za skupne potrebe 70 odstotkov, Ogrji pa 30. Lani se je stvar za Avstrijo nekoliko zboljšala. Plačevali smo mi 65,6%, Ogrji 34,4%. Toda ta svota je za Avstrijo tudi na škodo. Ud kvotne deputacije, poslanec Povše je izračunal na podlagi uradnih podatkov o državnih dohodkih Avstrije in Ogerske, da bi morali Ogrji plačevati 38%, Avstrijanci pa 62% (1 desetinka tega zneska pomeni okoli 150.000 gld., 1% torej poldrug milijon gld.) Iz tega se vidi, koliko milijonov mora Avstrija po krivici plačevati na korist Ogerske. Vse dokazovanje pa je bilo zastonj. Večina deputacije se je podvrgla Ogerskim zahtevam. Radovedni smo, ali bodo Ogrji zmagali tudi v našem državnem zboru, oziroma, ali bo večina našega državnega zbora glasovala za Ogerske koristi.

Soc. demokrat učitelj Seitz.

Dunajski učitelj Seitz (izgovori Zajc) je pristaš socialnih demokratov in je na raznih shodih hudo nasprotoval dr. Luegerju in krščanski stranki, ki zdaj vlada na Dunaju. Očital je tej stranki, da nič ne stori za uboge šolske otroke. Pri seji dunajskega okrajnega šolskega sveta se je spozabil tako daleč, da je predsedniku prvega oddelka okrajnega šolskega sveta nameril zaušnico. Radi tega se je proti Zajcu začela preiskava in dunajski okrajni šolski svet je predlagal deželnemu šolskemu svetu, naj se Zajc odpusti iz službe. Ker je pa Zajc državni poslanec, je vložila liberalna stranka ugovor proti temu, da se je proti Zajcu začela preiskava brez dovoljenja poslanske zbornice. § 16 temeljnega državnega zakona pravi, da se proti državnim poslancem ne sme sodnijsko postopati brez privoljenja poslanske zbornice.

S to zadevo se je poslanska zbornica pečala dvakrat: 23. in zopet 29. marca. Sklenilo se je, da se ima imenovana postava radi neodgovornosti poslancev spremeniti tako, da poslanca nima ne sodnijska ne katera druga oblastnija brez dovoljenja državnega zbora preganjati. Koliko časa se je potratilo pri tej obravnavi! Kakšne psovke so zopet letele od strani vsenemske, socialno demokratiške in deloma tudi od nemške narodne stranke na voditelje krščanske stranke na Dunaju, posebno na dr. Luegerja in dr. Gessmanna! Kako so tulili in s pokrovi ropotali prusaški poslanci med govorom dr. Pattaja in dr. Luegerja! Dr. Lueger je dokazal silne podlosti in nesramne laži socialnih demokratov, ki trdijo, da dunajski kristijani ne storijo nič za uboge otroke. Dunajsko mesto več daruje za uboge otroke, kakor na Nemškem 7 največjih mest skupaj z Berlinom vred. A ti znaš tem propadlim ljudem dokazovati čisto resnico, kakor jo hočeš; vse zastonj! Med govorom dr. Luegerja, ki je popravljal same laži svojih nasprotnikov, in so le-ti divjali in vpili v eno mer, mi je prišel na misel prizor iz svetega pisma, ki pripoveduje, kako so farizeji škripali z zobmi proti sv. Štefanu, ko jim je očital njihovo hudobijo. Znamenito je bilo pri tem tudi obnašanje poslanca Malika. Malik je naslednik državnega poslanca Franc Girstmajerja za Lipnico. Malik je vpil: »Krščansko socialna stranka je breznačajna.« Dr. Lueger mu odgovori: »Najzadnejši član krščansko socialne stranke ima v mezincu več značaja, kakor Malik na celem svojem telesu.« Predsednik graf Vetter je na to k redu poklical (nekako pokaral) Luegerja in Malika.

Varstvo slovstvenih del.

Med Avstrijo in Nemčijo se ima skleniti pogodba, da ne smejo zunanji pisatelji in založniki brez dovoljenja domačega pisatelja ali umetnika razširjati njegovih del. Avstrijski pisatelj je imel sicer pravico zabraniti, da se njegova slovstvena dela ne smejo širiti v Avstriji brez njegovega dovoljenja. Izven Avstrije se je pa smelo to delati. S tem trpi pisatelj ogromno škodo. V prihodnje se tudi v tujih državah ne bodo smeli spisi, proizvodi umetnosti in fotografije prodati in prevajati brez dovoljenja dotičnega izumitelja.

Svetovna poštna pogodba.

Poslanec dr. Kozlovski je poročal v sej. 29. marca o novi svetovni poštni pogodbi. Predlog se je sprejel.

Rentni davek.

Postava o spremembi zakona iz l. 1896 zastran rentnega davka se je sprejela. Zastavnim pismom raznih denarnih zavodov se je dovolilo neko olajšanje.

Sirotinske blagajne.

Po nekaterih deželah imajo skupne sirotinske blagajnice že od leta 1858. Te so se čudno namnožile in tudi rezervni zakladi so silno narasli. Koncem leta 1898 so znašali rezervni zakladi nad 21 milijonov gld. Nastopila so vprašanja, kam se naj porabijo nepotrebni preostanki rezervnih zakladov. O tem je bila razprava v zbornici 26. marca. Sklenilo se je, da se prepušča dotičnim deželnim zborom, kako hočejo v podporo sirot vporabiti ta denar. Ker štajerska dežela nima take sirotinske blagajne, tudi ne pride v poštev. Vendar je govoril o tej stvari tudi veliki prerok graškega mesta, poslanec Hofman. Pri tej priložnosti je pa razlagal, kako silno škodljive so zdravju dijakov velikonočne duhovne vaje! Ali si more človek misliti večjo budalost, kakor jo prodajajo nekateri neslani nemški poslanci.

Politični ogled.

Proti duhovnim vajam. Naučni minister je dovolil, da se smejo na srednjih šolah pred Veliko nočjo obdržavati kot priprava na sv. spoved in obhajilo duhovne vaje. Nemške stranke pa so začele sedaj veliko gonjo proti tej dovolitvi. Več nemških mestnih zastopov se je že izreklo proti duhovnim vajam. Da bi take duhovne vaje vodili prusaški protestantski pastori, bi Nemci gotovo ničesar ne rekli.

Nizjeavstrijski socialdemokrati so se posvetovali v Florisdorfu, kako bi svoje nauke spravili med kmečko ljudstvo, posebno kako bi našuntali kmete proti velikim posestnikom, hlapce in dekile pa proti kmetom. Izdalo se je geslo, da se kmetu ne smejo odkriti zadnje nakane socialdemokratov, ki obstojé v tem, da mine osebna lastnina.

Kdo bo ruski poveljnik, ako se vname vojska z Avstrijo? Ruski car je generalu Dragomirovu v Kijevu ponudil mesto varšavskega generalnega guvernerja. Dragomirov je ponudbo odklonil ter pisal carju: »Ali me hočete poslati v gotovo smrt, prestavivši me v Varšavo?« Tekom šesterih let je umrlo zaporedoma troje varšavskih generalnih guvernerjev. Neka usoda leži nad tem mestom. Bodoči poveljnik v vojni z Avstrijo nima veselja boriti se že s smrtjo. Dragomirov torej misli, da se bode še živ boril z Avstrijo.

Srbska kraljevina bo dobila novo ustavo. Postajodajalstvo bo izročeno kralju in dvema zbornicama, v jedno se bodo zastopniki volili, v drugo bodo po kralju ime-

novani. V ustavi bo zajamčena svoboda zborovanja, tiska in volitev. Volitve za skupščino se bodo letos vršile že po novi ustavi.

Nizozemska. Kakor mački okoli slanine so lazili nemški odličnjaki okoli nizozemske kraljice Viljemine, ko še ni bila poročena. Sam nemški cesar je ni izpustil izpred oči. Posledica tega obleganja je bila poroka mlade kraljice z nemškim princem Mecklenburg Šverinskim. Sedaj se pa že čuje, da Nizozemci niso nič kaj zadovoljni z možem kraljice Viljemine, to pa radi tega, ker ta lepi gospod prezira vse nizozemsko, a protežira vse, kar je nemškega, — celo za služabnike si je naročil same Nemce. Nizozemci se opravičeno bojijo, da bode hotel ta človek širiti po Nizozemskem propagando za Nemčijo, ker je namen Vsenemcev pridobiti tudi Nizozemsko za zvezo germanskih držav in severu proti Rusiji, ki jih bode v oči. Ali se jim pa tudi posreči — je drugo vprašanje.

Francoska vlada je v zbornici poslancev res dobila večino glasov za svojo postavo, s katero lahko vsak dan uniči katoliške redove in družbe. Ali bo tudi pred senatom tako srečna, se ne ve, toda mogoče je, da tudi tamkaj prodre. Na Francoskem so se duhovniki in katoliški možje premalo brigali za politiko. Sedaj pa vidijo, kako daleč se pride, ako poslušajo liberalne nauke: »Duhovnik naj ostane le v cerkvi!« Po novi postavi bodo tudi prepovedane vse šole, v katerih bi poučevali katoliški redovniki in redovnice.

Rusija in Anglija. Zanimivo je izvedeti, kaj se godi med Anglijo in Rusijo, torej med dvema državama, ki se danes najbolj sovražite. Na pogrebnih slavnostih v Londonu je bil tudi ruski prestolonaslednik kot zastopnik ruskega carja. A nasproti zastopniku carja je nastopil angleški dvor na način, ki je bil naravnost razžaljiv za carja samega. Ne samo, da se je ves angleški dvor vedel jako hladno nasproti velikemu knezu, celo k njega vsprejemu so poslali nekega nižjega dvorjana. To neclikano sovražno obnašanje je bilo povod, da je prestolonaslednik prvi odpotoval iz Londona. Ta dogodek pa je carja silno razburil in je sklenil pokazati oholim kramarjem, kako jih zaničuje. Zgodilo se je sledeče. Vkljub temu, da je bilo tudi na ruskem dvoru dvorno žalovanje po kraljici Viktoriji, se je car Nikolaj s carico in vsem dvorom udeležil nekega javnega plesa, kar se še dosedaj nikdar ni zgodilo v Rusiji. Ta dogodek je prišel do znanja tudi v Londonu in sedaj so Angleži hiteli, da popravijo napako. Obrnili so se do nemškega cesarja za posredovanje in ta je poslal starega generala Werderja sredi zime v Petrograd, da potolaži carja. Pričakovalo se je, da Werder izvrši to misijo, ker je osebno priljubljen v Petrogradu. Toda zmotili so se. Car je Werderja ljubeznjivo sprejel, ga povabil seboj na lov, a o politiki ni hotel slišati nobene besede in je vsako posredovanje naravnost odklonil. Toda kmalu za tem je sledila tudi nova rusko-kitajska pogodba kot odgovor na angleško predrznost.

Kralj Edvard VII. — žid. Angleški list »Black and White« prinaša zanimiv članek, v katerem dokazuje, da je bila kraljica Viktorija židovskega pokolenja. Vojvodinja Kant, mati pokojne kraljice Viktorije je bila iz popolno židovske družine Saalfeld in je bila čistokrvna židinja. »Black and White« dostavlja, da se je Viktoriji poznalo na obrazu, da je židovske krvi, Edvardu VII. njenemu sinu pa se židovsko pokolenje še bolj pozna v obrazu. Židje se seveda veselijo tega, da po tolikih stoletjih zamorejo pokazati na eno kronano glavo, v kateri teče Abrahamova kri. — In ker je nemški cesar vnuk angleške kraljice in se torej tudi po njegovih žilah pretaka židovska kri, potem pač ni čudo, da gre nemška politika roko v roki z židovsko politiko. Lepe reči!

Vojska v Južni Afriki. Ker so se »mirovne pogodbe« mej Botho in Kitchener-

jem izjalovile, nadaljuje se in sedaj še z večjo srditostjo, boj na obeh straneh in kakor govore poročila, ne brez uspeha tako za Bure i za Angleže. Poslednji so — povdarjamo: po poročilih lord Kitchenerja — pod poveljstvom generala Babingtona pri Wenterdorpu napadli 1500 Burov pod Delareyem ter jim prizadjali velike izgube. Ujeli so 140 Burov, zaplenili več orožja in streljiva ter nekaj voz. Buri pa so početkom preteklega mesca zaplenili v Natalu Angležem tri tovarne vlake, na katerih so dobili veliko vojno blagajno okoli tri milijone glđ. denarja, ki je bil namenjen za plačilo vojakom. Blizu Johannesburga pa so zaplenili okoli 1500 volov. Nadalje so pri Wonderfonteinu vjeli okoli 500 Angležev, jim pobrali orožje ter še zaplenili 25.000 patronov. — Najzadnja poročila javljajo, da sta se združila Dewet in Stejin in operirata proti Johannesburgu, odkoder mislita pregnati Angleže. — Kakor se vidi, vojne še ne bode konec, marveč se bode nadaljevala, dokler jeden ali drugi obeh sovražnikov popolnoma ne podleže. — Kuga v Kapu tudi še ni ponehala in zahteva vsak dan žrtev med angleškim vojaštvom.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Visoki gost. Nj. c. in kr. visokost nadvojvoda Evgen, prečastni in prejasni gospod načelnik in poglavar nemškega viteškega reda, je obiskal našega premilostljivega knezoškofa v ponedeljek 1. t. m. Točno ob pol deveti uri predpoldan se je pripeljal prejasni nadvojvoda s svojim spremstvom pred knežjevo palačo. V veži, ki je bila s cvetlicami bogato okrašena, so visokega gospoda pričakovali in pri dohodu spoštljivo pozdravili prevzvišeni s stolnim kapiteljem. Po obisku premilostljivega je sprejel nadvojvoda tudi še v posebni avdijenci preč. stolni kapitel. Med slovesnim zvonjenjem se je podal potem s premil. knezoškofom v krasno razsvetljeno stolnico, kjer si je prejasni gospod v pričo velike množice ljudstva po pobožni molitvi pred Najsvetejšim ogledal vse znamenitosti te cerkve. Cerkev je napravila na Nj. c. in kr. visokost najboljši vtis. Pozneje je obiskal nadvojvoda med drugim tudi še novo prekrasno frančiškansko cerkev v graškem predmestju. Ob eni uri popoldan je bil Nj. c. in kr. visokost s svojim spremstvom in z najodličnejšimi osebami mesta gost premil. kneza in škofa. Med obedom so se mu prevzvišeni v ganljivih besedah zahvalili za prečastni obisk ter pristavili prisrčno željo, da bi ljubi Bog nadvojvodo še mnoga leta ohranil v prid sv. cerkvi in premili domovini. Nj. c. in kr. visokost je odzdravil s naprisrčnejšimi besedami ter izrekel svojo zahvalo za toliko gostoljubnost. Odpeljal se je ob treh popoldne v Ormož.

Dober nauk nekaterim listom. Državni pravdnik, gsp. dr. Nemanč je pri potrotni obravnavi v Mariboru dne 13. marca »s svetim navdušenjem« izgovoril te-le vele-pomenljive besede o lastnosti dobrih časnikov: »Ne pravi se zastoj, da je tisek vlemoč. V resnici je storil tisek veliko dobrega in velikega za narode, da, dober tisek je narode velike storil, ker se je boril za opravičeno prostost in razširjal omiko. Ako tisek to svojo dolžnost izpolnjuje, tedaj klobuk z glave pred njim. Ako se pa spozabi ter ščuva stanove proti stanovom, narode proti narodom, kako škodljivo je tedaj njegovo počenjanje! Kako škodljivo deluje tak tisek, naj pojasnim z vzgledom. Nekdo je n. pr. razžaljen v časniku in to razžaljenje se raztrobi po celem svetu. Tu in tam še se včasih prekliče, toda kdo vé, koliko od onih, ki so brali obrekovanje, bere tudi popravek, ki bi naj rešil čast razžaljenemu. Pred vsem

se pa obračam proti oni podpihujoči sili tiska, proti onemu načinu, ki stopinjo za stopinjo, kapljo za kapljo vliva strup, da tako doseže zlo.« — Res, zlate besede, katere bi se naj debelo zapisale po vseh stenah v uredništvih »Marburger Zeitung«, »Pettauer Zeitung«, »Štajerc«, »Celjska vahta«. Slovenskemu tisku, posebej »Slov. Gospodarju« so bile vedno misli, ki jih je povedal gospod državni pravdnik, zvezda vodnica. 1. »Sl. Gospodar« se je od svojega začetka do danes »boril za opravičeno prostost« štajerskih Slovencev, katera jim gre po naravni in cesarski postavi kot zvestim avstrijskim državljanom. — Marburger Zeitung in drugi njej enaki listi pa ne privoščijo Slovincem niti toliko prostosti, kakor je ima uboga raja na Turškem. — 2. Naš list si je smatral vedno kot glavno nalogo poučevati ljudstvo v njemu razumljivem jeziku o političnih dolžnostih in pravicah, o gospodarstvu itd. — Listi, kakor »Štajerc« in njemu enaki pa nalašč hočejo, da slovensko ljudstvo ostane v črni temi neumnosti. Niti šole nam ne privoščijo ti listi! »Štajerc« s svojo neumno pisarijo naravnost računani na to, da so Slovenci sami »trotli.« — 3. Kdo hujska stan proti stanu, ljudstvo proti ljudstvu? Treba je le malo pogledati v celjsko vahto in njene bratce. Koliko psovk, laži, obrekovanja se je že tu nagromadilo proti raznim stanovom, zlasti duhovniškemu! Steklo sovraštvo proti Slovincem diha iz vsakega teh listov. Črnijo nas in obrekujejo, v žlici vode bi nas radi vtopili. Malopridni ljudje v Mariboru, v Ptujju, v Celju in drugod pošiljajo v te liste svoje izrodke in hujskajo pošteno meščanstvo zoper Slovence. — Naše geslo je bilo in bo: »Tuje spoštuj, svoje ljubi!« — Pričakujemo, da bo g. državni pravdnik »gledal na prstem umazanem listom, ki namenoma z lažmi in hujskanjem delajo za hudobno stvar, zastrupljajo srečo in pamet svojih bralcev ter jih pripravljajo za odpad od vere naših očetov in naše skupne domovine Avstrije, ter pred širnim svetom jemljejo poštenje dobrim ljudem. Naši cenjeni bralci pa naj si vzamejo k srcu besede g. državnega pravdnika ter se naj varujejo kakor steklega psa hudobnih listov.

Uravnava Sotle. Predlog poslancev Žičkarja, dr. Ploja, Berkša zaradi uravnava Sotle se glasi: Štajarski deželni zbor je v 23. seji z dne 28. aprila 1899 sklenil: Deželnemu odboru se naroča, da pozveduje, kako nujno potrebna in v kolikor je izvedljiva uravnava Sotle v okrajih Rogatec, Šmarje, Kozje, Brežice. Nadalje se mu naroča, da povpraša pri kraljevski hrvatski vladi, ali smatra uravnava Sotle nujno potrebno in ali se hoče lotiti tudi dela, da poskrbi donesek od ces. kr. vlade in da o svojih korakih v prihodnjem zasedanju poroča, oziroma stavi predloge. Iz obravnave v deželnem zboru o tem predmetu se razvidi, da je škoda velikanska, katero naredi Sotla in njeni pritoki vsako leto s povodnjami. Po poročilu štajarskega deželnega odbora na deželni zbor je odgovorila kraljevska hrvatsko-slavonska-dalmatinska deželna vlada v Zagrebu, da se tudi na hrvatski zemlji mnogo pritožujejo zaradi škode, povzročene po Sotli, in da je torej skupna uravnava Sotle neodklonljivo potrebna. Kraljevska hrvatska vlada je rada sprejela ponudbo, da se skupno dela pri uravnavi in pričakuje nadaljnih poročil, da poda svojim kulturno-tehničnim uradom potrebna navodila za složno postopanje. V seji državnega zbora z dne 18. okt. 1899 se je vložil po Žičkarju in tovariših naslednji nujni predlog: Visoka c. kr. vlada se pozivlje, da stori takoj potrebne korake zavoljo uravnave Sotle in njenih pritokov v smislu sklepa štajarskega deželnega zbora. Ta nujni predlog se je sicer sprejel, a štajarski deželni odbor in vlada nista ničesar storila za uravnava Sotle in kraljevska hrvatska vlada še vedno zaman

pričakuje poročil, da poda svojim kulturno-tehničnim uradom potrebna navodila za složno postopanje. Med tem je Sotla kakor na štajarskem tako na hrvatskem ozemlju naredila ogromno škode s preplavljenjem. Vsled tega stavimo predlog: C. kr. vlada se pozivlja, takoj vse potrebno ukreniti, da se začne Sotla uravnavati.

Nesreča v Mariboru. Pri kopanju vodovodnega rova na glavnem trgu je dne 2. aprila zasulo delavca Korelo in Kendjo. Kendjo je le lahko poškodovano, Korela pa je dobil nevarneje, vendar ne smrtno poškodbe. Na licu mesta se je zbrala velika množica ljudstva, ki je živo razpravljala o nesreči.

Imenovanja na pošti. Trgovska akademika Robert Kraiz v Ptujju in Artur Tanšič v Šmarju pri Jelšah sta imenovana poštoma upraviteljema.

Sedemstoletnica. V pretečenem tednu se je na Remšniku na prošnjo tamošnjega č. g. župnika Jurija Zmavca obhajal sv. misijon pod vodstvom č. g. misijonarjev od sv. Jožefa nad Celjem. Povod prelepi svečanosti je bil, da se praznuje dostojno spomin na redko okolnost, da obstoji tamkaj župnija že sedemsto let. Iz Remšnika vračajoči se č. g. misijonarji so bili v torek s č. g. župnikom gostje našega premil. kneza in škofa.

Okrajni zastop v Kozjem je soglasno izvolil svojim načelnikom g. Marka Tomažiča, župnika na Pilštajnu, namestnikom pa gosp. dr. Frančiška Jankoviča, okr. zdravnika v Kozjem. Slava!

Umrila je dne 31. sušca v Velikih Laščah pri svojih stariših blg. gospa Olga Hrašovec, roj. Grebenc, soproga g. dr. Silvina Hrašovca, sodnega adjunkta v Mariboru. Ranjka gospa ostane zaradi svoje ljubeznivosti mariborskim Slovincem v najboljšem spominu. Pokoj njeni duši!

Iz Celja. Slovensko gledališče. Igra Lumpacij vagabund se je vršila pretečeno nedeljo kot zadnja v tej sezoni v prid Ciril in Metodovi družbi. Ta predstava je bila bolj sredno obiskana. Ravno ta igra je imela že tudi lani slab obisk; pa zakaj? — Prolog: Gregorčič »Blagovestnikom«, katerega jo prednašala mojstersko gđ. Meta Baševa, je bil z navdušenjem sprejet. Prednašanje igre same se je popolnoma ugodno vršilo, akoravno je bilo za študiranje iste na razpolago komaj teden dnij. Komične vloge »zanikerne trojice« so bile v rokah priznanih spretnih igralcev in sicer gg. dr. Ravnikarja (Lim), Perdana (Kneftra) in Salmiča (Klopčič), vsled tega je bil uspeh igre že v naprej zagotovljen. Stari, razvajeni obiskovalci gledališč občudovali so jih in se jim smejali; bili so enega mnenja, da tako originalno in plastično teh ulog še niso videli v nobenem gledališču igrati. Druge vloge so bolj postranske, pa so se tudi z večino dobro pogodile. Petje splošno ugajalo. Godba je svojo nalogo dobro rešila. Koncem igre sta pozabila priti po nepoboljšljivega »krojača« in »šosterja« — huda duhova, ampak zemlja ju je živa pogoltnila: grozno svarilo za šnopsarje in vsakojake lahkoživec! Vaje za prihodnjo sezono se bodo pričele že meseca avgusta, in se bodo k tem privabile nove moči.

Savinjska dolina. V nedeljo dne 24. marca se je vršil v neki fari Savinjske doline, čigar fara je imenitnemu apostolu posvečena, demokratičen shod. Po naključju sem dobil povabilo v roke, ki je obsegalo vsopred shoda, in kot govornik na tem ljudskem shodu je bil sodrug Kristan iz Trsta. Ali veste, kdo je ta Kristan, kateremu ste vrata odprli in katerega ste poslušali? Ta Kristan je ravno iztopil iz kat. cerkve in se proglasil za brezverca. Le držite se takih brezvercev, mi pa bomo vprašali moža, ki nas hoče poučevati in voditi: ali imaš vero?!

Davkarjem v Šmarju pri Jelšah je imenovan davčni oficial v Mariboru, gospod Mihael Lešnik. Čestitamo vrlému gospodu na